

Η Κυριακή της Πεντηκοστής και η σημασία της

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Μετά την Ανάληψη του Κυρίου στους ουρανούς, οι Απόστολοι και οι υπόλοιποι μαθητές του, καθώς και οι γυναίκες που από την αρχή τον είχαν ακολουθήσει, η Παναγία Παρθένος Μαρία η Μητέρα του, περίπου 120 άτομα, γύρισαν στο όρος των Ελαιών στην Ιερουσαλήμ και, μπαίνοντας στο υπερώο, δηλαδή στον πάνω όροφο του σπιτιού εκεί, περίμεναν με προσευχή την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος, σύμφωνα με την υπόσχεση του Σωτήρα Χριστού. Στο μεταξύ εκεί, εξέλεξαν και τον Ματθία και τον συναρίθμησαν με τους ένδεκα Αποστόλους.

Τότε αυτοί πληρωθέντες από το Πνεύμα το Άγιο, άρχισαν να κηρύττουν και να καλούν τους ανθρώπους να βαπτισθούν και να λάβουν κι αυτοί την χάρη του Αγίου Πνεύματος. Ό,τι είχαν ακούσει και ζήσει κοντά στο Χριστό και δεν το είχαν τότε κατανοήσει, τώρα εν Αγίω Πνεύματι το γνώρισαν και το επαγγέλλονται στο λαό.

Τώρα γνωρίζουν ποια είναι η προοπτική της καινής ζωής και που πρέπει να οδηγήσουν το λαό, γι' αυτό και τους πρώτους τρεις χιλιάδες που βαπτίστηκαν, τους οδηγούν στο Δείπνο της Ζωής, την Τράπεζα της Θείας Ευχαριστίας, όπου στο εξής θα βρίσκεται συναγμένη η Εκκλησία ως σώμα Χριστού, θα τρέφεται με το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου και θα συμμετέχει έτσι στην αιώνια ζωή της Βασιλείας του Θεού.

Με την Πεντηκοστή δεν γεννήθηκε η Εκκλησία ως απλός θεσμός, αλλά ως συνεχής παρουσία της χάριτος του Αγίου Πνεύματος, και γι' αυτό η Πεντηκοστή δεν είναι ένα γεγονός που συνέβη μια φορά κάποτε, αλλά είναι η ζωή της Εκκλησίας, ως αδιάκοπη κοινωνία του Αγίου Πνεύματος.

Η Πεντηκοστή, αποτελεί τη γενέθλια ημέρα της Εκκλησίας.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους, τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν, τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας· φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν, τὸ πανάγιον Πνεῦμα.